

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 215.

Tiende Session.

52de Møde.

Fredagen, den 10de Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Monrad (fortf.): Hvad her alene er Tale om, det er jo, at, hvis det skulde vise sig, at der skulde være Punkter, hvor der kunde være Spørgsmaal om Ansvar, vil man forbeholde sig Ret til at tage Beslutning om disse Punkter, naar Alt foreligger oplyst igjennem en af Rigsraadet foranlediget Revision, igjennem en af det afgivne Betænkning. Naar Alt det foreligger, have vi Ret til at tage under Overveielse, om vi finde, at der er Anledning til at gjøre Brug af dette Forbehold, eller om der er Anledning til ikke at gjøre det. Myndigheden dertil, mener jeg, at vi fuldkommen have; det er ganske rigtigt, at jeg haaber, at der ikke vil blive Anledning til at gjøre Brug deraf, men Ingen veed, om det vil blive nødvendigt, og dog mener den ærede Rigsdagsmand, som sidder her bagved mig (Rosenørn), at vi allerede nu skulle gjøre et Afstald i saa Henseende, inden vi endnu vide, om det ligger fuldstændigt klart for, at det er unødvendigt at gjøre Brug af Forbeholdet. Den ærede Rigsdagsmand vil, at vi skulle gjøre Afstaldet iblandt, men det kan jeg paa ingen Maade gaae ind paa, og derfor har jeg været med at stille det foreliggende Forslag, som jeg tilraader Thinget at vedtage. Det følger af sig selv, at der her aldeles ikke er Tale om, at der skulde kastes nogenformelt Stygge paa Regjeringen, som om man vilde sige, at der virkelig var Uglet i Mosen, og at der var stor Grund til at være paa sin Post; men det er et ganske simpelt

Forbehold, idet man ikke bør give Afstald paa at bruge en Myndighed, forinden Sagen ligger saa fuldstændig oplyst, at man seer, at der virkelig ikke er Anledning til at bruge den. Hvorvidt Rigsretten skulde være competent eller ikke, derpaa skal jeg ikke videre indlade mig; Rigsretten vil jo afvise Sagen, hvis den ikke anseer sig for competent. Det er jo ganske vist, at den forrige Rigsretssag blev paadømt, efterat Rigsraadet var traaet i Kraft, idet Sagen blev bragt tilende i Begyndelsen af Måret 1856, Dagen kan jeg i dette Dieblik ikke erindre, og det forekommer mig, at de Grunde til Incompetence, som dengang bleve fremsatte, ganske vare de samme, som min ærede Nabo (Hage) her har fremsført; men det kan ikke være Folkethingets Mening at ville afgjøre disse fine juridiske Spørgsmaal; hvad vi blot her have at gjøre, det er at tage et Forbehold. Finde vi, at der mod Forventning bliver Brug og Anvendelse for det, da have vi senere at overveie, hvorledes vi paa bedste Maade skulle gjøre Brug deraf; men at Tidsrummet fra 1ste April til 2den October 1855 skulde være aldeles retløst, kan jeg ikke indsee; jeg maa antage, at det er en gal Jurisprudens, som kan føre til det Resultat.

J. N. Hansen: Dengang da Lønne for Statsrevisorerne blev nedsat fra 1600 Rd. til 1000 Rd., var jeg ligesom den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (Hage) Medlem af det Udvalg, som behandlede Sagen; han gjorde det ærede Thing bekendt med, at der i det af Landstinget nedsatte Udvalg ikke var den mindste Meningsforskjellighed, men han fortaug, hvad der var Tilfældet med Hensyn til det af Folkethinget ned-